

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 42. Papa in Patrum Senatu de cunctis Orationibus questus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

ſint in Pontificis, Sedisque Apoſtolicæ Sæcul. XVI.
A.C. 1562.
commodum ea, quæ odium parerent, atque alterutrius partis animos abalienare poſſent, ipſo auctore decerni, cum longe præſtabilius eſſet, circa continuationem, & reſidentiam decernendi libertatem relinquere. His verbis Pontifex permotus deinceps ad conſilia magis moderata animum adjecit. (*)

§. XLII.

Papa in Patrum Senatu de cunctis Oratoribus queſtus.

Nec tamen ſibi temperare poterat Pontifex, quin de cunctis Oratoribus quereretur, ac quidem primo de Gallis repetebat, quod Lanſacus in poſtulis ſuis videretur potius Orator Hugonotarum, cum Patres oraret, ut Regina Angliæ, Helveti Proteſtantes, Duces

(*) Calviniftis, cum eorum potentia adeo jam excreviſſet, ut ipſe Rex, & Reginae haud amplius in Regno ſecuri eſſent, ſemper liberum fuiſſet, Genevam, atque in Italiam transmigrare; Regii autem Sanguinis Principes, qui Calviniftarum ſectam profitebantur, tum nequaquam e Regno exire, ſed illud ſibi vindicare moliebantur, unde ad frangendam eorum potentiam aliorum Principum, & præcipue Pontificis opem implorare, neceſſitas ſuadebat.

Sæcul. XVI.

A.C. 1562.

Sarp. p. 212.

Duces Saxonixæ, & Württembergæ expectentur in Concilio, qui tamen pro hostibus, ac perduellibus pridem denunciati fuere, neque aliud intendunt, quam ut Synodum corrumpant, & Hugonotarum opinionibus imbuant: „ego „autem, inquiebat Papa, curabo, ut in „fide Catholica Patres persistant, ne „que deest mihi etiam vim, si necesse „foret, adhibendi facultas: insuper hic „idem Orator unacum Sociis suis patrocinator nonnullis, qui auctoritatem concilii supra Papam tuentur, quæ opinio, cum hæretica sit, ejus quoque fautores esse hæreticos, quibusvis pœnis, & suppliciis castigandos constat: præterea iidem Oratores instar Hugonottarum vivunt, neque Sanctissimo Sacramento debitam reverentiam exhibent: Lansacus quoque in mensa coram multis, quos invitaverat, Præsulibus dixit, tot Episcopos e Gallis, & Germania ad Synodum venturos, ut Idolum Romanum sint profligaturi. (*) De

(*) Hæc Continuator de verbo ex Sarpio descripsit, non sine nominis dedecore, cum sine ullo selectu, crisi, ac veritatis inquisitione ea, quæ ab scenico, eoquo proscripto, ac maxime suspecto Auctore prolata viderat, incurius suæ historiæ cum veritatis dispendio inferere non dubitarit.

De Dandalo, qui unus ex Venetis Legatis erat, pariter querebatur, seque a Senatu, ut injurias sarciretur, petiturum asserebat. Cardinales quoque Mantuanum, Seripandum, & Ofium Warmiensem purpura indignos ajebat, ut vero suam indignationem adversus Mantuanum, qui se Residentiæ causam decisurum, licet haud jussus promiserat, luculentius exereret, nullas amplius literas ad illum miserat, sed cunctas, aliaque negotia expedienda Simonettæ Cardinali commiserat: nec benignius ceteros, quos sibi adversos crediderat, Prælatos habebat, inter quos Gonzaga Cardinalis Mantuani Nepos a Congregatione Romæ pro Synodi negotiis erecta excludebatur. (*)

Sæcul. XV.

A. 1562.

§. XLIII.

(*) Hæc rursus Continuator ex suo Sarpio defloravit, an autem Pontificis querelæ non satis æquæ fuerint, atque ad eas ex ipsis verbis, ac Oratorum sermonibus, agendique ratione ansa fuerit data, sub judice lis fit, id certum constat, quod Pontifex ea falso Oratoribus imponendi, aut pro arbitrio fingendi nulla ratione duci potuerit, qui ardentissimo studio, ac paterno prorsus affectu hosce Oratores semper conveniebat, atque ad Synodum venire sollicitabat, & indignas quorundam exprobrationes mansuete dissimulabat.